

لزوم توجه و تشویق ورزشکاران مدال آور در گفت وگوی «جوان» با سعید فائق، معاون سابق سازمان تربیت بدنی

پاداش، یک تشویق مؤثر و حق مدال آوران است

چرا ورزشکاران و قهرمانان باید تاوان بی‌مدیریتی ما را بدهند؟

عیبه کردی تارسی

■ **دنیا حیدری**
پرداخت پاداش‌های قهرمانان و مدال آوران سال ۱۹۷این روزها حاشیه‌های بسیاری را به دنبال داشته است؛ چراکه بعد از دو سال تأخیر، به جای سکه معادل ریالی آن را پرداخت کردند. آن هم نه به قیمت روز، بلکه به قیمت سال ۱۹۷ یعنی دو میلیون تومان به ازای هر سکه و این حق خوری و بی‌عدالتی به شدت باعث دلخوری و ناراضی‌نی قهرمانان و مدال آورانی شده که دو سال چشم‌انتظار دریافت پاداش مدال‌ها و قهرمانی‌هایشان بودند، اما حالا در روزگار کرونایی که بیش از هر زمان دیگری به حمایت نیاز دارند، به شدت سرخورده شده‌اند. تصمیمی که سعید فائق، معاون سابق تربیت بدنی نیز در نگوشتش آن می‌گوید که تاوان بی‌مدیریتی‌ها را ورزشکاران نباید پس بدهند: «این مشکل ورزشکاران نیست که مسئولان نتوانستند در زمان مقرر پاداش‌ها را فراهم کنند. این ۲ میلیون تومان اگر سال ۹۷ پرداخت می‌شد، بدون شک ورزشکاران قدرت خرید بیشتری داشتند و این اصلا انصاف نیست که تاوان ناکار آمدی ما را در برنامه‌ریزی‌هایمان ورزشکارانی پس بدهند که با هزار و یک مشکل و سختی روی سکورفته و پرچم پرافتخار ایران عزیزمان را بر فراز آسیا و جهان به احتزاز آورده‌اند.»
پرداخت پاداش‌های سال ۹۷ با دو سال تأخیر، حق خوری واضحی است که حاشیه‌های بسیاری را به دنبال داشت؛ چراکه پرداختی‌ها هیچ شباهتی با وعده داده شده ندارد. ما داریم خودمان، خودمان را از داخل تضعیف می‌کنیم. با این روشی که در پیش گرفته‌ایم، دیگر نیازی به دشمنی دشمنان بیرونی نداریم. این راهی که در پیش گرفته‌ای درست نیست. در شرایطی که بسیاری در دنیا سعی در منزوی کردن ما دارند، بسیاری از خانواده‌ها از نان شب خود می‌زنند تا فرزندانشان بتوانند برای این مرز و بوم افتخاراتی کسب کنند. من این را به چشم دیده‌ام که بسیاری از پدر و مادرها از دهان خود می‌گیرند تا فرزندانشان موفق شود. موفقیت این ورزشکار می‌تواند با توجه به پاداشی که می‌گیرد، زندگی خودش و خانواده‌اش را تغییر دهد و این انصاف نیست که با خلف وعده حق آنها را نادیده بگیریم. در دین ما به وفای به عهد بسیار تأکید شده است و اما آنچه امروز شاهد هستیم، وفای به عهد نیست! ■ ■ ■

مسئله پنجاست که اگر این پاداش‌ها را زمان خودش پرداخت می‌کردند، این مشکلات به وجود نمی‌آمد.

دقیقا همینطور است. اگر سر موقع به قولی که داده‌ایم، عمل کنیم، دیگر با این مشکلات مواجه نمی‌شویم. شما فکر می‌کنید قیمت سکه سال ۱۹۷ این مقدار بود؟ بدون شک نه. سال ۹۷ شرایط سال ۹۷ را دارد و سال ۹۹ شرایط خود را دارد. پرداخت پاداش‌ها آن زمان اگر پای سکو انجام نمی‌شد، در مراسم تجلیل از قهرمانان که خیلی زود بر گزار می‌شد، پرداخت می‌شد، نه بعد از دو سال که گرانی‌ها و نوسانات ارزی مشکلات بسیاری را به وجود آورده است. مشخص است که وقتی پرداخت پاداش‌ها تا این اندازه با تأخیر انجام می‌شود، کار سخت می‌گردد، اما تاوان این بی‌برنامگی و مدیریت اشتباه ما را ورزشکاران نباید بدهد. ورزشکاری که به سختی تمرین کرده است، حالا چرا به وقت دریافت پاداش هم باید استرس بکشد؟

یکی از بهانه‌ها برای توجیه نحوه پرداخت پاداش‌ها وضعیت اقتصادی کنونی و مطرح کردن بحث تحریم‌هاست، در حالی که در چنین شرایطی و با توجه به شیوع کرونا باعث شده است، اکثر ورزشکاران نیز همانند سایر مردم برای امرار معاش با مشکل مواجه شوند، باید به آنها رسیدگی شود، نه اینکه از سر و نه پاداش‌هایشان هم زد.

نباید ناکارآمدی، کم‌کاری و عدم مدیریت خودمان را گردن این و آن بیندازیم. این پول مگر چقدر است که ما می‌بخوایم به خاطر پرداخت آن شرایط اقتصادی کشور را دست‌نمایه قرار دهیم؟ یعنی می‌خواهم بگویم این پول مقابل هزاران میلیارد سوءاستفاده‌ای که هر روز می‌شویم، رقم بسیار کوچکی است. مگر ما چند مدال آور داریم و سرس و ته پاداش آنها چقدر می‌شود که بخوایم بابت آن به ورزشکاران و قهرمانان خود استرس و نگرانی وارد کنیم. اینها همه به ناتوانی مدیریتی ما بر می‌گردد. شما فکر می‌کنید زمانی که پاداش‌ها سر وقت پرداخت می‌شد، مملکت گل و بلبل بود؟ نمی‌خواهم فقط به دوران خودمان اشاره کنم، ولی ۴۰ سال است که ما با مشکلات بسیاری مواجه هستیم و فقط گاهی این فشارها کم و زیاد می‌شود، اما همیشه مشکلات داشتیم. همیشه این تحریم‌ها بوده و مدیریت توانمند آن است که در زمان سختی بتواند مدیریت کند، وگرنه اگر در شرایط عرستان باشیم که دیگر مدیتی کردن کاری ندارد و هر کاری که دلمان خواهد می‌توانیم انجام دهیم، اما مگر ما با شرایط مساوی با آنها داریم کاری را انجام می‌دهیم؟ ضمن اینکه ما هنگام تصمیم‌گیری برای تعیین پاداش‌ها حتماً شرایط سخت و اقتصاد خودمان را در نظر گرفتیم و گفته‌ایم مثلاً ۵سکه بابت طلا می‌دهیم. حالا اگر در پرداخت تعلق کرده‌ایم و بعد از دو سال دست به جیب شده‌ایم، این دیگر تقصیر ماست، نه تقصیر ورزشکار

■ **ک** **زوم**

که بخوایم با به رخ کشیدن شرایط جامعه از سر و ته حق او بزنیم. قرار نیست که ورزشکاران تاوان عدم برنامه‌ریزی درست و بی‌مدیریتی ما را بدهند. این اصلا انصاف نیست. سال‌هاست که مدیران ورزشی وعده‌هایی می‌دهند که خیلی زود به دست فراموشی می‌سیزند و از عملی کردن آن سرباز می‌زنند و در حالی با مطرح کردن شرایط جامعه سعی دارند ورزشکاران را در معذورات و مقابل مردم قرار دهند که بعد به نظر می‌رسد خودشان از ریالی از حقوق، پاداش‌ها و مزایای خود به‌خاطر شرایط اقتصادی جامعه و مردم بگذرند.

همین نوع نگاه باعث می‌شود که از کشورهای توسعه‌یافته عقب بمانیم. شما نگاه کنید در همین آسیا ژاپن و کره جزو کشورهای توسعه یافته هستند. ببینید نگاه آنها به ورزشکارانشان به چه شکل است. هر چه نتیجه‌های یک جامعه بیشتر باشد. چه در ورزش چه در درجات علمی و سایر حوزه‌ها آن کشور بیشتر و بهتر در مسیر توسعه پیش می‌رود. نتیجه‌ها جز با حمایت و رسیدگی نمی‌توانند به موفقیت دست یابند. مثلاً در بحث اتمی هر اندازه که دانشمندان بیشتری داشته باشیم، موفق‌تریم. در المپیک و ورزش هم همینطور است. ورزش عرصه به رخ کشیدن و ابزار قدرت و توسعه است و باید برای آن هزینه کرد؛ کاری که کشورهای توسعه‌یافته انجام می‌دهند و می‌بینیم که حظور نفع آن را هم می‌برند، چون به دنبال بهانه‌جویی برای لاپوشانی عدم مدیریت خود نیستند.

به عنوان کسی که سال‌ها در حوزه ورزش خدمت کرده‌اید، فکر می‌کنید پرداخت پاداش و دادن وعده آن چه تأثیری می‌تواند در نتیجه‌گیری و نحوه عملکرد ورزشکاران داشته باشد؟

خیلی، پاداش یعنی تشویق و تشویق چه مادی و چه معنوی تأثیر بسیاری دارد. در هر زمینه‌ای نه فقط ورزش و این مسئله در طول تاریخ ثابت شده است. شما نگاه کنید همین چند روز قبل مدیران باشگاه النصر و دیگر حرفیان پرسپولیس چه پاداش‌هایی را برای کسب نتیجه در نظر گرفتند. این البته تنهامختص حرفیان پرسپولیس نبوده است، اما می‌خواهم این را بگویم که این مسئله نه فقط می‌تواند انگیزه و روحیه بازیکنان و مربیان یک تیم را بالا ببرد، بلکه می‌تواند باعث تضعیف حریف نیز بشود. خصوصاً وقتی رقم پاداش‌ها بالاست. همان چیزی که تیم‌های ایرانی در مواجهه با تیم‌های کشورهای حاشیه خلیج همیشه فارس با آن مواجه هستند. این چیزی نیست که بتوان از آن گذشت یا منکرش شد.

به شخصه طی این سال‌ها شاهد تأثیر وعده داده شده در خصوص پاداش‌ها به ورزشکاران بوده‌اید؟

بله. یاد می‌آید که قبل از بازی‌های آسیایی هیروشیما گفته بودیم به نفر اول پیکان می‌دهیم. آن زمان پیکان برای خودش بررو و بیبایی داشت. یادم آید که امیررضا خادم بعد از برتری مقابل حریفانش در آخرین مبارزه بعد از آنکه داو او را به عنوان برنده میدان بالا برد و طلا گرفت، به شکلی از تشک مسابقه خارج شد که یعنی فرمان پیکان را در دست دارد و در حال رانندگی کردن تشک مسابقه را ترک کرد. قبل از المپیک سیدنی هم گفته بودیم که به هر ورزشکاری که طلا بگیرد خانه می‌دهیم. عیبرضا دبیر قبل از اعزام پیش من آمد و گفت طلا می‌خواهید؟ گفتم بله. گفت پس حرفی را که زدید قبل از اعزام عملی کنید و ما هم انجام دادیم و دبیر هم در المپیک برایمان طلا آورد. این تنها دو نمونه از

■ **ک** **زوم**

■ شیوانوروزی
در نظر گرفتن حقوق، پاداش و برخی امتیازات از جمله اقداماتی است که مسئولان ورزش کشورها برای حمایت از مدال آوران و قهرمانان خود در نظر می‌گیرند. خیال راحت، نداشتن دغدغه معیشت، داشتن حقوق و بیمه و نگران نبودن بابت دوران بازنشستگی از مهم‌ترین فاکتورهایی هستند که در ورزش قهرمانی در سطح بین‌الملل به آنها اهمیت داده می‌شوند و نتیجه این توجهات در عملکرد ورزشکاران مستقیماً تأثیرگذار است. در ورزش کشورمان اگرچه مدال آوران غیرفوتبالی همواره مورد بی‌مهری مدیران قرار گرفته‌اند، اما با این حال تمهیداتی حداقلی در جهت تقدیر و حمایت از آنها در نظر گرفته شده است که در ادامه به آنها اشاره می‌کنیم.

۱- معافیت قهرمانان از سربازی یکی از مهم‌ترین آنهاست؛ طبق قانون مصوب، تمامی ملی پوشان پس از طی دوره آموزشی می‌توانند زیر نظر وزارت ورزش و در تیم‌های ورزشی خدمت کنند؛ ضمن اینکه نفرت اول تا سوم بازی‌های المپیک، نفرت اول و دوم مسابقات جهانی، نفرت اول بازی‌های آسیایی، ملی پوشان رشته‌های تیمی که در جام جهانی اول تا سوم شوند و همچنین یکی از فرزندان قهرمانان پارالمپیک از خدمت مقدس سربازی معاف می‌شوند.

۲- پرداخت پاداش به مدال آوران هم داستان خود را دارد. معمولاً چندماه قبل از رویدادهای بزرگی همچون المپیک و بازی‌های آسیایی مسئولان وزارت و کمیته دست به کار می‌شوند و بعد از برگزاری جلسات و همفکری و مشورت میزان پاداش ورزشکاران برتر را تعیین می‌کنند. در ورزش ایران بیشترین پاداش به مدال آوران بازی‌های المپیک تعلق می‌گیرد؛ در بازی‌های المپیک ریو وزارت ورزش و جوانان پرداخت ۲۰۰سکه به قهرمان، ۲۰۰سکه به نایب قهرمان و ۱۲۰سکه به نفرت

■ **ک** **زوم**

■ بسته‌های حمایتی!

سوم المپیک ۲۰۱۶ را تصویب کرد. علاوه بر وزارت، کمیته ملی المپیک هم دست به کار شد و با توجه به بودجه‌ای که داشت پاداشی را تعیین کرد که بلافاصله بعد از اهدای مدال به ورزشکاران برتر پرداخت شد. پاداش کمیته به مدال آوران طلایی، نقره‌ای و برنزی المپیک ریو به ترتیب ۱۰ هزار، ۵ هزار و ۳ هزار دلار بود. نتایج بازی‌های آسیایی هم برای ورزش کشور از اهمیت بالایی برخوردار است تا جایی که هر چهار سال یک‌بار به مدال آوران آسیایی پاداش ویژه‌ای اهدا می‌شود. در بازی‌های جاکار تا وزارت ورزش ۱۶۰سکه برای قهرمان، ۸۰سکه برای نایب قهرمانان و ۴۰سکه برای نفرت سوم در نظر گرفت. طبق اعلام ستاد عالی بازی‌های آسیایی این پاداش برای رشته‌های تیمی مدال آور نصف در نظر گرفته شد (۸۰، ۴۰ و ۲۰سکه). کمیته ملی المپیک، اما برای بازی‌های جاکار تا ۲۰۱۸ برای نفرت اول ۵ هزار و نفرت دوم ۲ هزار و نفرت سوم هزار دلار جایزه داد.

۳- تصویب قانون استخدام توسط هیئت دولت در تیرماه سال ۹۵ خبر خوشحال‌کننده‌ای برای ورزشکاران ایرانی بود؛ طبق ابلاغ هیئت دولت نفرت اول تا سوم المپیک، نفرت اول و دوم رقابت‌های جهانی، نفرت اول تا سوم بازی‌های آسیایی، نفرت اول تا سوم جام‌های جهانی فوتبال، بسکتبال و والیبال و همچنین یکی از فرزندان قهرمانان پارالمپیک و رقابت‌های جهانی معلولان می‌توانند به استخدام نهاده‌ها و ارگان‌های مختلف درآیند.

۴- صندوق حمایت از قهرمانان و پیشکسوتان ورزش ایران هم طبق ضوابط خود حقوقی را برای مدال آوران در نظر گرفته است؛ به‌عنوان مثال کف حقوق در نظر گرفته شده برای یک قهرمان المپیک از یک میلیون و ۹۰۰هزار تومان برای یک قهرمان پارالمپیک از ۶۰۰هزار تومان است. علاوه بر این مرغوبیت مدال‌های آسیایی و جهانی نیز در افزایش حقوق ورزشکاران و پیشکسوتان تأثیرگذار است.

دقت کنیم، چه می‌گوییم تا ورزشکاران و قهرمانان خود را سرخورده نکنیم. باید وسع خودمان را در نظر بگیریم، بعد وعده یا قول دهیم. در تمام مدتی که در خدمت هاشمی طبا بودیم، همواره تأکید داشت که سنگ بزرگ علامت نزدن است. همیشه می‌گفت فائقی قولی ندادم که نتوانیم به آن عمل کنیم. به همین دلیل هم بود که ما قبل از اعزام ورزشکاران به مسابقات مختلف پیگیر مهیا کردن پاداش‌های آنها بودیم. درست می‌گویند که قبل از نزدیدن مناره چاه را بکن. ما پیش‌بینی می‌کردیم

هیچ چیز مطابق میل ما پیش نرفت. چند روز قبل از آن یکی از مسئولان کشوری به اردوی تیم ملی آمد و تازه آمده و جوان پسند هم بود. بعد از پایان بازی همه می‌دهیم. ۲۰۴آن زمان یک ماشین خارجی بود که می‌تازه هر یک از شما در صورت موفقیت یک ۲۰۶ می‌دهم. ۲۰۴آن زمان یک ماشین خارجی بود که می‌تازه هر یک از شما در صورت موفقیت یک ۲۰۶ می‌دهم. ۲۰۴آن زمان یک ماشین خارجی بود که

بیشتر از آن چیزی که فکر می‌کردیم. پیش می‌رفت، شرمنده قهرمانان خود نشویم و دستمان مقابل آنها خالی نباشد. مثلاً وقتی گفتمتیم خانه می‌دهیم، قرار نبود برویم در زعفرانیه خانه بخریم؛ در همین نواب خانه می‌گرفتم و همه پاداش‌هایی را که وعده آن را داده بودیم، جلوچلو آماده می‌کردیم تا به محض کسب نتیجه و بلافاصله بعد از قهرمانی پرداخت کنیم.

اما طی سال‌های اخیر پرداخت پاداش قهرمانان و مدال آوران با تأخیر زیادی انجام می‌شود و گاه آنها باید بیش از یک سال منتظر دریافت پاداش‌های خود باشند.

مسئله همینجاست. اگر بدانیم چه قولی می‌دهیم و به موقع برای عملی کردن آن اقدام کنیم، دیگر با چنین مشکلاتی مواجه نخواهیم شد، اما متأسفانه در مدیریت با مشکل مواجه هستیم و برنامه‌ریزی نداریم و همین مسئله باعث شده تا امروز با مشکلات عدیده‌ای نظیر

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**

■ **ک** **زوم**